

Achter de geraniums

(Familie Doorsnee)

Klucht in twee bedrijven

deur

C.J. SLIJKOORD

Bewerkt en overzet in algemeen dialect
deur
Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ACHTER DE GERANIUMS - FAMILIE DOORSNEE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerda - Heeft naast haar huishoudelijke taken de verzorging van haar demente (of moeten we hier spreken over ondeugende) schoonvader op zich genomen. Getekend door de tijd en het verleden, waarin haar leven niet altijd even gemakkelijk was, zijn haar opmerkingen niet altijd even genuanceerd te noemen. Dat neemt niet weg dat Gerda haar hart op de goede plaats draagt en als een kloek over haar gezin waakt.

Gerda moet een huisvrouw uitbeelden van ongeveer 50 á 55 jaar, die wars is van alle uiterlijkheden. Ze draagt geen sieraden, ze heeft een slordig kapsel en is altijd getooid in een lang, bloemrijke schort. Voor het overige wordt de kleding overgelaten aan de vertolkster van deze rol.

Klaas - Klaas is de echtgenoot van Gerda. Het verdient aanbeveling om deze rol eveneens door een 50-plusser te laten vertolken. Klaas is door zijn ontslag een verbitterd man geworden. Hij kan zich mateloos ergeren aan alles en iedereen. Toch is Klaas de kwaadste niet. Hij is het best te omschrijven als een “ruwe bolster, blanke pit” type. Hij heeft zijn hart op het puntje van zijn tong liggen, maar meent het allemaal niet zo kwaad. Zijn sikkeneurigheid wordt met name ingegeven door de crisis en het feit dat hij daar volgens eigen belevenis de dupe van is geworden. Dat hij zijn ontslag enigszins zelf in de hand heeft gewerkt komt niet of nauwelijks bij hem op. Klaas moet, gedwongen door omstandigheden, zijn vader in een verzorgingstehuis laten opnemen.

Klaas is sobertjes gekleed. Er geldt geen kledingadvies voor Klaas. De invulling hiervan wordt overgelaten aan de vertolker van deze rol.

Albert - Albert is de “dementerende” vader van Klaas. Hij leeft in zijn eigen waanwereld waarin hij directeur was van de gemeentelijke reinigingsdienst. Anderzijds kan hij bijzonder ad rem en ondeugend uit de hoek komen, waardoor een ieder zich afvraagt of hij nu dement of ondeugend is. Albert tracht dikwijls te ontsnappen aan de aandacht van Gerda en laat geen kans onbenut om de woning te ontvluchten. Hij wordt door Gerda en Klaas min of meer gedwongen om naar verzorgingstehuis “Heidehiem” te verhuizen. Hij verzet zich echter met hand en tand tegen deze gedwongen verhuizing. Of dat genoeg is zal de toekomst leren.

Albert is evenals zijn zoon Klaas sober gekleed en zit altijd in een stoel met een plaid om zijn benen gedrapeerd. Albert moet een man van

midden 70 jaar (prachtige schminkuitdaging) uitbeelden. Er geldt geen kledingadvies voor Albert. De invulling hiervan wordt aan de vertolker van deze rol overgelaten. Het enige wat voorgeschreven wordt, is dat Albert tijdens dit stuk een bril met een lelijk, ouderwets montuur draagt.

Riekie - Riekie is een lieve vrouw die zich verdienstelijk maakt als hulp in de huishouding. Ze is beslist niet het prototype van een intelligente vrouw te noemen. Opgemerkt moet worden dat Riekie een schat van een vrouw is, die niet kwaad te krijgen is en er alles aan doet om het een ander naar de zin te maken. Haar enige wens is om ooit nog eens te gaan dansen in een heuse disco. Riekie is midden dertig en moet een onnozele uitstraling op het toneel zetten. Zo is ze gekleed in een ouderwetse wijde rok die net even te kort is. Onder haar rok draagt ze zwarte, platte schoenen en witte enkelsokjes. Verder draagt ze een blouse of trui die op geen enkele manier combineert met haar rok. Riekie draagt een Pippie Langkous-achtige pruik met twee staartjes en een ziekenfondsbrilletje completeert haar outfit.

Annette - Annette moet uitgebeeld worden door een jonge vrouw van voor in de twintig jaar. Ze is weliswaar de jongste binnen het gezin, maar is een vrijgevochten type; doet waar ze zin in heeft. Ze is snel verliefd op elke man die ze tegenkomt en laat dat ook duidelijk blijken. Annette werkt in de plaatselijke supermarkt. Ze loopt continu kauwgum te kauwen. Alhoewel Annette diep in haar hart een lieve meid is, heeft ze de uitstraling van een asociaal type.

Annette is gekleed in een (te) kort rokje waaronder ze een zwarte panty draagt. Verder heeft ze een blouse aan die uitnodigt om de fantasie te prikkelen. Ze draagt sieraden, is opzichtig opgemaakt en haar kapsel is uitermate verzorgd.

Jos - Jos is een jongen die zijn eigen plan trekt. Hij bemoeit zich niet of nauwelijks met de overige gezinsleden. Behalve als hij gevraagd wordt. In dat geval staat hij voor iedereen klaar. Jos is achter in de twintig, begin dertig. Hij is beslist niet modern gekleed. Een spijkerbroek, blouse en sportschoenen zijn de voornaamste kledingattributen van Jos. Verder houdt hij niet van tierelantijnen zoals een opzichtige ketting of armband.

Sijtje - Haar volledige naam is Sijtje Hilgen. Ze is sociaal werkster en in die functie komt ze in contact met Albert. Sijtje moet opvallend "tuttig" gekleed zijn. Het liefst moet ze een mantelpakje dragen of een

kokerrokje met bijpassend colbert. Een bijpassende (ouderwetse) blouse mag niet ontbreken en ook haar kapsel mag niet van deze tijd zijn. Ze draagt panty's en zelfs haar schoenen zijn ouderwets te noemen. Ze moet een brilletje, voorzien van een veiligheidskoordje dragen, waarbij ze haar bril op het puntje van haar neus draagt. Sijtje heeft gedurende dit stuk altijd haar schrijfmap (zie benodigdheden) bij zich.

Dame of heer - Iemand die niet direct als speelster aan dit stuk deelneemt, maar wel halverwege het tweede bedrijf tot twee keer toe een bord aan het publiek toont met daarop de tekst: "**Een week later**".

- **Het stuk kan ook in andere bezettingen worden gespeeld. De dame of heer die het bordje met een week later laat zien, kan gemakkelijk weg; kan de grimeur ook doen. Jos kan ook door een vrouw worden gespeeld, de naam aanpassen en ook de tekst. Jos is dan Jopie, een wat jongensachtige speelster.**

Benodigdheden + Inrichting eerste bedrijf:

- Voor kledingadviezen wordt verwezen naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij behorende kledingadviezen.
- De kamer waarin dit toneelstuk zich afspeelt heeft twee (*eventueel denkbeeldige*) deuren. De **rechter** deur leidt naar de overige vertrekken van de woning, zoals de keuken, slaapkamers, etc., etc.. De **linker** deur leidt naar buiten.
- Er moet een deurbel aanwezig zijn die van achter de coulissen bediend kan worden.
- In de kamer staat een tafel met vier stoelen, een kleine bank, een fauteuil voor Albert en een fauteuil schuin tegenover de fauteuil van Albert, alsmede een dressoir of bergmeubeltje.
- Naast de fauteuil van Albert staat een bijzettafeltje.
- Op het dressoir of bergmeubeltje staat een telefoon die vanachter de coulissen bediend kan worden. Verder is de kamer opgevulld met wat prullaria, zoals een (staande) schemerlamp, krantenbak met een recente krant en wat tijdschriften, schilderijtjes, etc., etc..
- Een geruite plaid voor Albert.
- Dienblad, drie koffiemokken, een suikerpotje, een melkkannetje en een koekjestrommel met wat koekjes. Het geheel heeft betere tijden gekend en past niet bij elkaar.
- Wandelstok voor Albert.
- Stofdoek.
- Draadloze kruimelveger.
- Mobiele telefoon voor Annette
- Radio/ CD speler op bergmeubel. (zo mogelijk aangesloten op één of meerdere geluidsboxen)
- CD met disco muziek in de lade van het bergmeubel.
- Een (kunst)leren schrijfmap met daarin een blocnote en een pen.
- Een bord met daarop de tekst: "***Een week later***"

EERSTE BEDRIEF

Als het doek open gaat, zijn Riekie en Gerda ijverig aan het werk. Riekie is met een stofdoek in de weer en Gerda zuigt met een draadloze elektrische kruimelveger nog wat kruimels van de grond. Ze zijn bijna klaar met hun werk en op het moment dat de speelsters gaan praten wordt de kruimelveger uitgezet en zorgen de dames er voor dat ze met hun gezicht naar het publiek in de zaal staan. Albert zit in zijn fauteuil, een plaid om zijn benen gedrapeerd en zijn wandelstok tegen zijn fauteuil.

Albert: Geef mij de tillefoon ies an, Gerda.

Gerda: Waor hej die veur nodig?

Albert: (*gewichtig*) Even mien secretaresse bellen. Die moet ik altied maor weer controleren of ze mien orders wel goed uit voert. Eigenlieks kan ik gien dag thuis blieden.

Gerda: (*cynisch*) Dat is je de afgelopen 20 jaor toch redelijk goed af gaon.

Albert: (*reageert op geen enkele manier*) Geef de tillefoon ies an, Gerda.

Gerda: Ien moment va. Zo gauw ik tied heb zal ik dat wel doen.

Albert: (*drammerig*) En ik zeg je: ik wil de tillefoon nou.

Gerda: (*met stemverheffing*) En ik ben je gezeur hielemaol zat, va! Hol je de koezen op mekaar!

Albert: (*zegt niets maar gaat duidelijk zichtbaar als een kind zitten mokken*)

Riekie: Das niet zo mooi hè moe, dat opa begunt te demonteren?

Gerda: Opa demonteert niks, Wat jij bedoelt is dementeren.

Riekie: Bedoel jij eigenlieks te zeggen dat opa 'n beetie gek an 't worden is.

Gerda: Dat vin ik nogal grof uut drukt. Laot ik 't zo zeggen. Volgens de dokter is joen opa 'n beetie ziek in de kop. Dat nuumt de dokter dementeren". Maor ik denk dat ter hiel veul ondeugde bij komp, Riekie. Joen opa is echt niet zo gek as hij zich geregeld veur döt

Riekie: (*laat duidelijk haar twijfels zien*) Ik weet 't niet, heur moe. Gistermorgen stun hij zich in te ziepen met de slagroombusse. Hij döt soms shampoo in zien bierglas en smeert bier in zien haor. Dat is toch gien ondeugde? Nee, ik denk dat opa écht in de warre is.

Gerda: Volgens mij valt 't allemaol wel met. Maor hoe denk jij der over, zullen we eem koffie gaon drinken?

Riekie: Jao, gezellig. Ik haol 't wel eem. Opa....., ok 'n bakkie?

Albert: Hè? Wat zeg jij?

Riekie: Lus jij ok 'n kop koffie?

Albert: Uhhh....., nee....., laot maor. Doe mij maor 'n jonge borrel.

Gerda: Hoe kom jij daor nou bij? Jij drinkt al jaoren hielemaol niks meer.
Gien druppel! En nou moej snel wezen, wel of gien koffie.

Albert: *(mokkend)* Doe dan maor.

Gerda: *(tegen Riekie)* Neem jij de krummelveger en de stofdoek met naor achteren?

Riekie: Doe ik. *(verlaat de kamer door de rechter deur)*

Gerda: Ik wil eem serieus met je praoten, va. Hoe is het je eergister in hemelsnaom lukt um ongezien de deure uut te kommen.

Albert: *(veinst geheugenverlies, kijkt Gerda ondeugend aan, trekt zijn schouders op, maar zegt verder niets)*

Gerda: Dacht ik al. Vergeten, hè? Jij bent zeker eigenlieks ok vergeten dat de buurman je naor huus bracht hef? Wat mus jij in hemelsnaom in 't winkelcentrum doen? En hoe kwam je an die mondharmonica? Vast en zeker stolen! Jij moet je schaomen! Hoe haol je 't in de kop um in 't winkelcentrum as 'n halve malle op dat ding te gaon blaazen.

Albert: *(een beetje boos)* De mieste mensen hollen wel van 'n goed stukkie muziek, heur.

Gerda: Maor niet van dat gejengel van joe. En dan ok nog ies zo brutaol wezen um met de pette rond te gaon.

Albert: Dat gef toch niks? Dat doen ander muzikanten ok.

Gerda: Dat kan wel waar wezen, maor die maoken écht muziek. Bovendien gaon die 't volk niet achternao met 'n wandelstok as ze gien geld geven.

Albert: De meeste luu die daor rondbanieren geven geweldige bedraogen uut an kleding, drank, eten en meer van dat soort flauwekul, maor 'n paor euro veur 'n muzikant kan der niet af. Ik zal ze opknappen, die knieperds!

Gerda: *(boos)* Die mensen bepaolen zölf wel waar ze heur geld an uut willen geven. Daor hebben ze joe niet bij neudig.

Albert: *(is diep beledigd, kijkt bewust de andere kant uit en zegt weer niets).*

Riekie: *(komt door de rechter deur de kamer binnen met een dienblad + drie mokken koffie)* Zo, en nou eerst koffie. *(zet de bekers voor haarzelf en Gerda op tafel en brengt een beker bij Albert die ze op het bijzettafeltje zet)*

Gerda: Bedankt, Riekie.

Riekie: Wat kiek jij weer kwaod, opa. *(gaat met Gerda aan tafel zitten om koffie te drinken)*

Gerda: *(tot Riekie)* Ik heb hum net weer an sproken op zien gedrag van

eergister, maor hij is natuurlijk veur de zoveulste keer alles vergeten. Ik heb je toch verteld dat hij de mensen achter nao zat met zien wandelstok.

Riekie: *(vergoelijkend)* Ach, wij vergeten allemaol wel ies wat. Ik teminnen wel!

Gerda: *(maakt zich opnieuw boos)* Dat mag dan wel zo wezen, maor ik word hie-le-maol niet goed van die man. *(tot Albert)* Breng jij je mok straks naor de keuken as je jij koffie op hebt?

Albert: Ach lieve schat toch, jij weet toch dat ik dat niet kan. Ik heb zukse verschrikkelijk zere bienen. Ik ben al lang bliede dat ik rustig in mien stoel kan blieven zitten. En zölfs dat kost mij al de neudige meuite. Ik stao met ien bien in 't graf, en 't andere döt mij zeer.

Gerda: *(trionfantelijk)* Dat is nou precies wat ik bedoel. As het joe niet goed uut komp, kuj niks. As jij je eigen gang maor kunt gaon, is die kwaol iniens niet meer zo verschrikkelijk.

Albert: Doe jij asjeblijft 'n beetie normaol. Tussen de oorties warkt alles nog prima bij mij heur. Ok al denken jullie daor vaak aans over.

Gerda: As dat 't geval is dan vraog ik mij af wat jij eergister in 't winkelcentrum an 't doen waren.

Riekie: Mondharmonica speulen, hè opa

Gerda: Gelukkig hef hij nog flink wat op haold met zien buutengewone optreden. Dat was 't ienige positieve en 'n mooie aanvulling op 't huusholdgeld.

Riekie: *(giechelend)* Was 't toch nog waar argens goed veur.

Albert: Stellegie dieven!

Gerda: Tis goed heur, aole. Soms ben jij hartstikke doof en soms mankeert je hie-le-maol niks an je oren. 'n Overduudelijk geval van Oostindisch doof. 't Wordt aal gekker. Wat stiet oes nog meer te wachten

Annette: *(komt door de rechter deur de kamer binnen, mompelt "goedemiddag" en neemt schuin tegenover Albert in de fauteuil plaats. Annette heeft haar mobieltje bij zich welke ze regelmatig raadpleegt)*

Allen: *(zeggen "goedemiddag" terug)*

Riekie: Koffie?

Annette: Nee, dank je je wel.

Albert: *(tot Annette)* Je staot ter weer fraai op, kuj je niet wat netter an trekken. Tis toch gien gezicht.

Annette: Dan kiek je maor 'n andere kaante op, aj der niet tegen kunt.

Gerda: Rustig maor, Annette. Je weet toch wie 't zeg.

Annette: Dat wel, maor umdat die aole an 't dementeren is kan hij toch zeker niet alles zeggen wat in hum op komp.

Albert: As ik dat zol doen gung jij nu naor je kaoer um wat fatsoenlijks an te trekken. 'n Ding dat in zien gehiel over je dikke kont past.

Annette: Ik bepaol zölf wel wat ik an trek. Daor heb ik joen mening niet veur neudeg.

Gerda: (*berustend*) Tis weer zo ver. As jullie saomen in de kaomer bent, giet 't altijd fout.

Riekie: Waor is va?

Gerda: Die is an 't solliciteren, maor ik geef hum weinig kans. Hij wil nog zo gaog, maor hij kreg altied te heuren dat ze zien sollicitatie in portefeuille hollen.

Riekie: In portefeuille hollen? Wat betekent dat nou weer.

Gerda: Dat ze je niet willen hebben, en dat je der dus nooit meer wat van heurt.

Annette: Hij had nooit bij de gemientelijke reinigingsdienst weg moeten gaon. Hij haar 't hartstikke goed naor zien zin op de vuilniswagen.

Gerda: Je va is niet zo maor vot gaon bij de gemientelijke reinigingsdienst. Hij mus daor vot. Na roem dertig jaor trouwe dienst kun hij inpakken en wegwezen. Umdat ter saneerd mus worden. En umdat je va in de loop der jaoren 'n redelijk salaris opbouwd haar, mus hij der as ien van de eersten uut. Basta!

Annette: Kan dat zo maor?

Gerda: Wel as je akkoord gaot met 'n afkoopsom en je "zogenaomd" akkoord gaot met ontslag deur 'n reorganisatie.

Annette: Wat 'n stellegie oplichters. En waor is hij nou an 't solliciteren?

Gerda: Dat weet ik niet. 't Was in ieder geval buutenwark. Net as op de vuilniswagen. Volgens je va was 't wel verschrikkelijk dom wark.

Albert: Dan is de kans barre groot dat hij an nomen wordt.

Annette: Jij kunt nou iniens wel geweldig interessant doen, maor ik ben trots op va. Hij prebeert toch maor van alles um weer wark te krieggen. Dat kuj niet van ieder en iene zeggen. (*op dat moment wordt Annette op haar mobieltje gebeld*) Annette..... Met Robbie??? (*loopt heen en weer, waarbij ze duidelijk nadenkt wie die Robbie wel mag zijn. Plotseling gaat het kennelijk dagen*) Wat lief van joe, Robbie. Mooi daj belt. Dat is al weer 'n tied leden..... Wat zeg jij?..... Drie daogen!..... Jao, de tied giet snel. Wacht eem, ik kan hier niet vrij uut praoten. Ien moment. (*verlaat de kamer door de rechter deur*)

Gerda: (*cynisch*) Heur volgende man veur 't leven het denk ik Robbie. Gelukkig duurt zo'n leven bij Annette nooit lang. Dat varieert van één dag tot maximaol 'n weeke. Dan kan ze weer an heur volgende leven vol liefde en geluk begunnen.

Riekie: Toch vin ik zuks wat best spannend. Ik zol gaog één zo'n leven willen overnemen van mien zussie.

Albert: Sprookies bestaon niet, Riekie.

Gerda: Kop dicht, aole.

Albert: (*cynisch*) Jawohl herr Generaal.

Gerda: As we klaor bent met..... (*op dat moment komt een opgewonden Annette de kamer in door de rechter deur*)

Annette: Weej wat mij nou is overkomen? Je raodt 't nooit!

Gerda: Jij ontmoet binnenkort de man van je dreumen.

Riekie: En ik denk dat hij Robbie het.

Albert: En ik denk dat hij niet langer de man van je dreumen is dan hooguut 2 á 3 daogen.

Annette: (*boos*) Hoe weet jij dat nou?

Albert: Umdat 't nooit langer dan 'n paor dagen duurt.

Annette: Hol jij je nou maor met je eigen problemen bezig, daor heb jij meer dan genog an.

Gerda: Annette, wees eerlijk. Die aole hef haost nooit geliek, maor in dit geval moet je hum wel 'n beetie geliek geven. Jij versliet meer kerels dan 'n timmerman spiekers.

Annette: Dat valt nog wel met heur.

Gerda: Vertel ies eerlijk, was veurige weeke Benno niet de man van je leven? En 'n dag of wat daorveur, Geert? En daorveur was 't..... Sorry heur, maor veur mij is 't niet meer bij te hollen.

Annette: 't Liekt mij beter dat ik niks meer vertel over mien privé leven. Allent 't hoogst noodzakelijke.

Gerda: Das goed; ieder en iene hef uiteindeliëks recht op 'n privé leven.

Annette: Dat dacht ik toch ok. (*onverschillig*) Je huuft vanaomd niet op mij te rekenen met 't eten. Ik **gao** uut eten.

Riekie: Met Benno?

Annette: Nee, slimmerik. Met Robbie.

Riekie: Oh, wat romanties. Ik zie je al zitten. 't Mooi gedekte taofel, keerzen op taofel, glaozen met rooje wien en dan dat lekkere eten! (*ineens verdrietig*) Ieder en iene mag dan 'n privé leven hebben, maor joen privé leven is veul mooier dan mien privé leven.

Albert: Ach, ieder huusie hef zien kruisie.

Klaas: (*komt de kamer binnen door de linker deur. Is duidelijk boos en gaat aan tafel zitten*) Wat 'n dikke bende. Niet te geleuven!!!

Gerda: In portefeuille?

Klaas: Bej gek! Zölfs dat niet. Direct afwezen!

Gerda: Hebben ze je ok verteld waorum?

Klaas: Nee.... Eerst heb ik zo wat 'n uur in 'n ongezellig rot hok moeten wachten tot ze me kwamen haolen. Toen kwam der ien of andere eigenwieze snötneuze die mij vreug welke diploma's, ik..... (*wordt*

hier onderbroken door Albert)

Albert: Wat zee jij! Ik heb zwemdiploma A, maor dat is nou wel verjaord.

Klaas: Hol asjebliedt je waffel dicht, aole. Dat geleuter van joe kan ik nu niet an de kop velen.

Gerda: Laot hum nou maor. Vertel. Wat vreug die blaag?

Klaas: Goed, hij vreug mij naor mien diploma's, ervaorings en kwaliteiten. Naodat ik hum vertelde dat ik jaoren lang in de buutenlucht warkt haar, leek 't ter warempel eem op dat 't dit keer in orde zol kommen.

Gerda: En wanneer gung 't dan fout?

Klaas: Op 't moment dat die verwaonde euliebol mij gung vragen waarom juist ik de dupe worden was van de reorganisatie bij de gemeentelijke reinigingsdienst.

Gerda: En dat kun jij maor moeilijk onder woorden brengen?

Klaas: *(fel)* Hielemaol niet. Ik heb hum precies verteld hoe ik over die zwienhonden van de gemientelijke overheid denk. Hoe gekker in de kop, hoe geschikter veur gemientelijk wark, heb ik hum nog zegd. En toen was ik klaor.

Gerda: Hoezo?

Klaas: Hij vertelde mij dat de plantsoenendienst waor ik veur solliciteerd haar, 'n onderdiel van de gemientelijke overheid is. Allent al um die reden leek de plantsoenendienst niet de miest geschikte warkumgeving veur mij, volgens die eigenwieze flapdrol. Einde verhaal.

Albert: Heb jij dan niet verteld dat je va jaoren lang directeur west is van de gemientelijke reinigingsdienst?

Klaas: *(duidelijk geïrriteerd)* Hol asjebliedt op met dat gezwets, va. Daor stiet mij de kop niet naor. En um je geheugen op te frissen kan ik je veur de zo veulste keer nog wel ies zeggen dat jij nog nooit íéne menuut in dienst west bent bij de gemiente.

Albert; O nee?!

Klaas: En as dat wel zo west zol wezen, was jij nooit verder kommen dan de functie van loopjonge.

Albert: *(beledigd)* Maor ik warkte teminnen!

Klaas: *(keert zich nijdig met een ruk om naar zijn vader)* Wat zee je daor, overjaorige driekwarter! Dacht je dat ik zo graog in de WW loop?

Albert: *(berouwvol met zijn hoofd omlaag)* Sorry. Dat haar ik niet op dizze manier bedoeld.

Klaas: Laot maor, ik zit op dit moment ok niet zo lekker in mien vel. Heb de lonte aordig kort. *(staat op en verlaat de kamer door de rechter deur)* Ik gao eem naor de schuure. Daor is altied wel wat te doen.

Gerda: Wat 'n ellende. Dat is alweer de zoveelste afwijzing. Was hij maor niet zo ropperig. Dan haar hij denk ik nog altied as vuilnisman warkt. Hij zal 't nooit toegeven, maor in dat wark was hij hartstikke gelukkig.

Riekie: Eigenlieks heb ik nooit goed begrepen waarom va weg mus bij de vuilniswagens.

Gerda: Ik zal preberen um je in 'n paor zinnen te vertellen wat ter gebeurd is. Jij weet dat alle bedrieven an 't bezuunigen bent.

Annette: Dat komp deur de crisis, hè moe?

Gerda: Precies. Ok de gemiente moet bezuunigen. Daorumme bent ze 't vuil op gaon haolen met minder vuilniswaogens.

Riekie: En toen haaren ze zeker ok vuilnismannen over?

Gerda: Goed zo, Riekie, Dat heb je slim op markt. Toen bekend weur dat ter mensen ontslagen zollen worden, bent alle vuilnismannen bij mekaar gaon zitten. Die hebben toen besleuten dat ze dat niet zollen nemen en je va vraogd as woordvoerder op te treden. Dat hebben ze weten!

Riekie: Hoezo?

Gerda: Die kerels haaren met mekaar besleuten 'n gesprek an te vraogen met de directie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto